

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Όσιοι Μάξιμος και Δομέτιος οι αυτάδελφοι

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4382/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 23/7/2015 9:07:00 μμ

Δημιουργία εγγράφου: 29/04/2026 10:42:13

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 19 Ιανουαρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 23/7/2015 9:07:00 μμ

Βιογραφία

Εύχῃ, νεανίαι, καθηγιάσθητε
Μάξιμε καὶ Δομέτιε, αὐτάδελφοι.

Ο μεγάλος απόστολος των εθνών Παύλος στην επιστολή του προς τους Θεσσαλονικείς μας μεταφέρει την επιθυμία του Θεού για πνευματική μας τελείωση γράφοντας: «Τοῦτό ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν» (Κεφ. δ' 3) και μας προτρέπει για την επιτυχία αυτού του στόχου νύκτα και ημέρα να προσευχόμεσθε: «Ἄδιαλείπτως προσεύχεσθε» (Κεφ. ε' 17). Με τη συνεχή προσευχή ο νους μεταρσιώνεται και επικοινωνεί με το θείο, από το οποίο και τρυγά το νέκταρ της ψυχικής αγαλλιάσεως και της επιτυχίας του εφετού. Η προσευχή ζωογονεί, ενώνει τη γη με τον ουρανό και αγιάζει τους εραστές της.

Δύο ζηλωτές της προσκαρτερήσεως στην προσευχή, δύο νεαροί αδελφοί, που πέτυχαν την υπέρβαση της καθηλώσεως της νεότητας στις άτακτες ορμές της ηλικίας και στις γήινες απολαύσεις, δύο ακάματοι εργάτες της νοεράς προσευχής, που με άροτρο αυτήν ὄργωσαν τον αγρό της καρδιάς τους, για να φυτρώσουν τα αμάραντα κρίνα της αγιότητας, είναι οι ὄσιοι Δομέτιος και Μάξιμος. Βλαστοί ευθαλέστατοι αρχοντικής ρίζας, ανατράφηκαν με όλες τις ανέσεις, την ευμάρεια και τις τιμές που τους προσέδιδε η αυτοκρατορική θέση του πατέρα τους. Το εντυπωσιακό παρουσιαστικό τους και η καλοπέραση, που ήταν χαραγμένη στο πρόσωπό τους, δε μαρτυρούσε το ταπεινό και αγωνιστικό φρόνημα της καρδιάς τους. Η όψη τους ξεγελούσε και δεν άφηνε να καταλάβει κανείς τη μυστική τους πνευματικότητα και να δει τα πολύτιμα διαμάντια της αποταγής του κόσμου και της αγάπης του Θεού, που κρύβονταν μέσα σ' αυτές. τα διαμάντια αυτά τα έκρυσαν με τόση επιμέλεια, που δεν τα διέκρινε ούτε και ο μεγάλος ασκητής της Νιτρίας, Μακάριος (βλέπε ίδια ημέρα).

Οι νεαροί αδελφοί με πόθο μοναχικής ζωής, που προήλθε από την αγάπη τους προς το Θεάνθρωπο Ιησού, προσήλθαν κάποτε στον Αββά Μακάριο ζητώντας να τους δεχθεί ως μαθητές και συνασκητές του. Το έμπειρο μάτι του καθηγητού της ερήμου αυτή τη φορά ξεγελάστηκε. Η όψη τους δεν αντανakλούσε το εσωτερικό τους περιεχόμενο και έφερνε στο νου του το μαθητή της αγάπης, που γράφει: «Μὴ κρίνετε κατὰ ὄψιν» (1ω. ζ 24). Έτσι, αν και σκέφθηκε ότι αυτοί ως καλοαναθρεμμένοι νέοι δε θα άντεχαν τη σκληρή δοκιμασία της ερήμου, δεν τους απέπεμψε υπακούοντας στο λογισμό του, που του ἔλεγε: «Γιατί να τους διώξεις και να τους σκανδαλίσεις; Ἄφησέ τους να μείνουν και, αν δεν αντέξουν, θα φύγουν μόνοι τους». Με αυτό το σκεπτικό τους υπέδειξε ένα μέρος, για να κτίσουν ένα λιθόκτιστο κελλάκι και τους εφοδίασε με ένα πέλεκυ, ένα σακκούλι γεμάτο ψωμιά και αλάτι, τους ἔδειξε πως να πλέκουν ζεμπίλια με βαγιές από ένα κοντινό ἔλος και τους υπέδειξε να τα δίνουν στους φύλακες, οι οποίοι στη συνέχεια θα τα πωλούσαν και έτσι θα εξασφάλιζαν τον «ἐπιούσιον ἄρτον» (Ματθ. σ' 11).

Για τρία ολόκληρα χρόνια οι νεαροί αγωνίσθηκαν υπεράνθρωπα και έφθασαν σε μέτρα αρετής πολύ υψηλά. Δεν έδωσαν όμως σημείο ζωής στον Αββά Μακάριο, αφού μόνο στην εκκλησιά πήγαιναν, να μεταλάβουν και εκεί σιωπώντας. Τη μυστική τους αρετή ήξερε μόνο ο αγνοθέτης και στεφοδότης Χριστός. Μετά από θερμή προσευχή ο Αββάς Μακάριος ξεκίνησε να τους επισκεφθεί, για να γνωρίσει την κρυφή τους, αν υπήρχε, πρόοδο. Όταν έφθασε στο κελλί τους, τον υποδέχθηκαν και τον ασπάσθηκαν με σιωπή, ενώ ο μικρότερος με νεύμα του μεγάλου συνέχισε την πλοκή των ζεμπιλιών του. Μετά την ενάτη παρέθεσαν λίγο λιτό φαγητό και τρία παξιμάδια για δείπνο. Σιωπώντας πάλι κάλεσαν τον Αββά Μακάριο στο τραπέζι και μετά από αυτό τον ρώτησαν αν θα έφευγε ή θα έμενε μαζί τους το βράδυ. Η σιωπή τους τον είχε μαγνητίσει και του έφερνε στο νου το σοφό Σειραχίδη, που λέει: «Άνθρωπος σοφός σιωπήσει άχρι καιροῦ» (Σοφ. Σειρ. κ, 7). Έτσι, στη διερευνητική του επιθυμία να γνωρίσει τον εσωτερικό τους κόσμο, έδωσε καταφατική απάντηση. Εκείνοι τότε έστρωσαν ένα ψαθί για τον επισκέπτη τους και ένα άλλο στην άλλη άκρη της καλύβας για τον εαυτό τους. Μόλις πλάγιασαν, ο Αββάς Μακάριος προσευχήθηκε στο Θεό να του αποκαλύψει την εργασία τους. Τότε άνοιξε η στέγη και έγινε φως, σαν να ήταν ημέρα. Οι δύο αδελφοί όμως δεν έβλεπαν το φως και, πιστεύοντας ότι ο Αββάς Μακάριος κοιμήθηκε, σηκώθηκαν και απλώνοντας τα χέρια στον ουρανό άρχισαν να προσεύχονται. Έβλεπε τότε ο καθηγητής της ερήμου μύγες να προσπαθούν τα πλησιάσουν τον μικρότερο αδελφό, που τον περιτείχιζε Άγγελος Κυρίου κρατώντας πύρινη ρομφαία. Το μεγαλύτερο αδελφό δεν τον πλησίασαν.

Κατά το πρωί ξεκίνησαν όλοι μαζί την ορθρινή προσευχή. Και έβλεπε πάλι στη διάρκεια της ο Αββάς Μακάριος, σε κάθε στίχο του ψαλτηρίου που έλεγαν, να βγαίνει λαμπάδα φωτιάς από το στόμα τους που έφθανε ως τον ουρανό ως «φλόγα πυρός» (Άποκ. β΄ 18). Μετά το τέλος της προσευχής ο μέγας Μακάριος έκπληκτος για το υπερφυσικό θέαμα τους ζήτησε να εύχονται γι' αυτόν και αυτοί πάλι σιωπώντας πήραν την ευχή του και τον χαιρέτησαν. Ο Γέροντας απομακρύνθηκε, αφού είχε διαπιστώσει ότι ο μεγαλύτερος αδελφός είχε φθάσει στην τελειότητα, ενώ ο μικρότερος δεχόταν ακόμη επιθέσεις από τον πονηρό, από τις οποίες όμως προστατευόταν από Άγγελο για την υπερφυσική του άσκηση και τον πόθο του για πνευματική τελείωση.

Ύστερα από λίγες ημέρες κοιμήθηκε ο μεγάλος αδελφός τον ύπνο των δικαίων και μετά από τρεις ημέρες και ο μικρότερος. Ο Αββάς Μακάριος έκτοτε τους παρουσίαζε σαν πρότυπα ασκήσεως και έδειχνε τον τόπο τους για παραδειγματισμό στους άλλους ασκητές λέγοντας: «Ελάτε τα δείτε τον τόπο μαρτυρίου των νεαρών, που αγίασαν με την αδιάλειπτη προσευχή και τη σιωπή».

Οι αδελφοί αυτοί, Μάξιμος και Δομέτιος, τιμώνται πολύ στην έρημο της Νιτρίας και το μοναστήρι που δημιουργήθηκε στον τόπο της ασκήσεώς τους ονομάζεται από τους Αιγυπτίους σήμερα «Μονή Βαramous», που σημαίνει «Μονή των Ρωμιών», των νεαρών χριστιανών βασιλοπαίδων, των εραστών της νοεράς προσευχής. Στους Οσίους αυτούς έτρεφε μεγάλη ευλάβεια ο μακαριστός π. Ευσέβιος Βίττης, ο οποίος και στο ερημητήριό του, στα δάση της Φαιάς Πέτρας, είχε πήξει προς τιμή τους ευκτήριο οίκο.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μαθηταὶ Μακαρίου τοῦ οὐρανόφρονος, θεοειδεῖς νεανία, εὐχῆς ἀόκνου φανοί, ἐν Νιτρία οἱ ἐκλάμπαντες, ὁμαίμονες, Μάξιμε, φάος σιωπῆς καὶ Δομέτιε, λαμπὰς ὑπέρφωτε ἡσυχίας, Χριστῷ σκεδάσαι σκοτίαν παθῶν ἡμῶν θερμῶς πρεσβεύσατε.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Νεανιῶν τὴν ξυνωρίδα τὴν αὐτάδελφον, ἀγιασθεῖσαν δι' εὐχῆς ἀνευφημήσωμεν, ἐν Νιτρία καθυπεύκουσαν Μακαρίῳ τῷ Μεγάλῳ ἐν πατράσιν οὐρανόφροσι, θεῖον Μάξιμον καὶ πάσεπτον Δομέτιον, πόθῳ κρίζοντες· Χαίροις, ζευγος μακάριον.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις, αὐταδέλφῳ νεανιῶν ξυνωρίς ὁσία, προσευχῆ τε καὶ σιωπῆ ἢ ἀγιασθεῖσα, Δομέτιε τρισμάκαρ καὶ Μάξιμε θεόφρον, πίστεως πρόβηλοι.

Ὁ Οἶκος

Ἄμεμπτοι νεανία, προσευχῆς ἐκμαγεῖα, Δομέτιε καὶ Μάξιμε, θεῖοι, τῆς Νιτρίας φανοὶ τηλαυγεῖς, ἀδελφῶν ὁσίων τιμαλφῆ μάργα καὶ σιωπῆς κοσμήτορες, ἀκούετε πιστῶν βοώντων·

Χαῖρε, φωστήρ ὁσίων, Δομέτιε·
χαῖρε, λαμπτήρ συνέσεως, Μάξιμε.

Χαῖρε, ξυνωρίς αὐταδέλφῳ ἰσάγγελος·
χαῖρε, προσευχῆς ἢ δυὰς ἢ ὑπέρφωτος.

Χαῖρε, ἐνθεε Δομέτιε, σιωπῆς ἢ λαμπηδῶν·
χαῖρε, λύχνε θεῖε Μάξιμε ἐγκρατείας καὶ εἰκῶν.

Χαῖρε, τοῦ Παντεπόπτου, ὦ Δομέτιε, φίλος·
χαῖρε, τοῦ μισοκάλου, μάκαρ Μάξιμε, τρόμος.

Χαῖρε, πρηστήρ ἐχθίστου, Δομέτιε·
χαῖρε, σβεστήρ κακότητος, Μάξιμε.

Χαῖρε, Δομέτιε, γέρας Νιτρίας·
χαῖρε, ὦ Μάξιμε, δᾶς ἐγκρατείας·

Χαίροις, ζευγος μακάριον.

Κάθισμα

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν
Εὐχῆς καρδιακῆς ἐργαστήρια θεῖα, ταμεῖα σιωπῆς, ταπεινώσεως οἴκοι καὶ νήψεως μέλαθρα, νεανία αὐτάδελφοι, μὴ ἐλλίπητε ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦντες τὸν Παντάνακτα Θεόν, Δομέτιε σῶφρον καὶ πάνσοφε Μάξιμε.

Ἐτερον Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Τρυφὰς ἀπώσαμενοι καταγωγῆς εὐγενοῦς τιμὰς καὶ εὐμάρειαν διὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγάπην, αὐτάδελφοι, καὶ παριδόντες τάχος τῆς νεότητος κάλλος καὶ τὴν ἀκμὴν ἀσκήσει κατετήξατε σάρκα, Δομέτιε, συντόνου εὐχῆς λύχνε καὶ Μάξιμε.

Ἐτερον Κάθισμα

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Σεμνοὺς οἰκήτορας Νιτρίας μέλψωμεν ἐρήμου ἄσματος, εὐχῆς τὰ πρότυπα, τῆς σιωπῆς ὑπογραμμοὺς καὶ νήψεως τὰ πυξία, ἱερὸν Δομέτιον καὶ θεόφρονα Μάξιμον, αὐταδέλφων σύστημα, ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος τὸ φρόνησιν κατέχον γερόντων, χαῖρε, αὐτῶ ἀναβοῶντες.

Ἐτερον Κάθισμα

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἐργαστήρια εὐχῆς ἀόκνου, μάκαρ Μάξιμε σὺν Δομετίῳ, νεανίαί θεοφόροι, αὐτάδελφοι, ὑμῶν εὐχὰς ὡς πυρὸς φλόγα πάμφωτον, ἦν ἡ πνοή τοῦ ἀέρος οὐκ ἔσειεν, ὁ θειότατος κατεῖδε πατὴρ Μακάριος ὑμᾶς, θεοειδεῖς, ἐπισκεψάμενος.

Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος α'.

Δεῦτε, ἀγαλλιώμενοι εὐσεβῶν οἱ δῆμοι, τοὺς ἐραστὰς εὐχῆς τῆς ἀδιαλείπτου τιμήσωμεν, σιωπῇ καὶ ταπεινῶ φρονήματι τὴν κλίμακα τῆς ἀρετῆς ἀνελθόντας εὐλαβῶς κραυγάζοντες· Δομέτιε καὶ Μάξιμε, αὐτάδελφοι νεανίαί, ἀξιθαύμαστοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Νιτρίᾳ τελέσαντες καὶ οὐρανοπολῖται γενόμενοι, ἀξιώσατε καὶ ἡμᾶς εὐχεσθαι καὶ νήφειν ἀενάως, ἵνα τῆς σὺν ὑμῖν ἀπολαύσωμεν μακαριότητος.

Ἐτερον Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος β'.

Καταλιπόντες τὴν κλεινὴν τοῦ φωτὸς πόλιν καὶ τὴν τρυφὴν καὶ τιμὰς τῆς ἀρχούσης τάξεως ὡς ἔσχατοι τῶν ἀνθρώπων καὶ δὴ ἐν ἀκμῇ τῆς νεότητος ἐπολιτεύσασθε ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μάξιμε καὶ Δομέτιε· διὸ καὶ ὁ σοφὸς ἀγωνοθέτης καὶ Κύριος τὸ ἔνθερμον τῶν ὑμῶν προσευχῶν καὶ δεήσεων δεξάμενος ὡς πυρὸς φλόγας τοὺς ὡς μυίας ὑμᾶς ἐνοχλοῦντας ἐσμούς τοῦ ἐχθίστου ἀπήλασεν, ὅσοι· δεξάμενος οὖν ὑμᾶς ἐν τῇ ἀλήκτῳ εὐφροσύνη χάριν ὑμῖν ἔδωκε παρέχειν τοῖς ὑμᾶς μακαρίζουσι τὸ Αὐτοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἄτερον Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος γ'.

Ἐν σμικρᾷ λιθοκτίστῳ κέλλῃ ἀσκούμενοι, ἐν τόπῳ ὑμῖν ὑποδειχθέντι ὑπὸ Μακαρίου τοῦ Μεγάλου, σειρὰς βαΐων ἐπλέκατε καὶ ἀδιαλείπτως τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνετείνετε Χριστοῦ ἐκλιπαροῦντες τὸ ἔλεος, νεανίαὶ ὁμαίμονες, Μάξιμε καὶ Δομέτιε· θανατώσαντες οὖν τὸν ὡς λέοντα ὠρυόμενον ζητοῦντα ὑμᾶς καταπιεῖν μισόκαλον δαίμονα τὰς τῆς σαρκὸς κατεστείλατε ἐπαναστάσεις καὶ τὸ πνεῦμα ἐζώωσατε· μεταστάντες οὖν πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω πρότυπα εὐχῆς ἀδιαλείπτου γεγονάτε καὶ πρεσβευταὶ πρὸς Κύριον πάντων τῶν ὑμᾶς τιμώντων ἐν ἄσμασι.

Ἄτερον Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος δ'.

Ὡς καρπὸν τῆς ἡσυχαστικῆς ὑμῶν πορείας ἀπηλαύσατε ἀπαθείας, ὅσοι νεανίαὶ, Μάξιμε καὶ Δομέτιε· αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσατε ἀπολαῦσαι τοὺς ὡς σιωπῆς καὶ νήψεως λαμπηδόνας ὑμᾶς μέλποντας, φωτιζούσας πάντας τοὺς ὑμῶν τιμώντας πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον, νεανίαὶ θεόσοφοι.

Σχετικά κείμενα

1. [Βίος και Ακολουθία των αγ. αυταδέλφων Μαξίμου και Δομετίου](#)

Σχετικές συνδέσεις

1. [Όσιοι Μακάριος ο Αιγύπτιος και Μακάριος ο Αλεξανδρεύς](#)

Παραπομπές

1. [Πεμπουσία](#)